

„Neocârlăniștii” pesedist... Mai „cu minte”, dar și mai „animalic”...

Cezar Adonis
Mihalache

Dar chiar mai contează individul ăsta?... Sau e lăsat acolo pentru a avea noi după cine să strigăm?... Să mai conteze poate doar strict la nivelul unui „PR” negativ util, o imagine hulită de toți, dar bună pentru refulat nervii societății, angoasele adversarilor și neputințele noastre?... Pentru că în orice calambur politic trebuie să

tornice, pe care „înalta poartă” să i le împlinescă după realizarea misiunii.

Și nu este nimic nou! Nici măcar din perspectiva unei altfel de forme a veșnicului „conflict între generații” (mai ales cele politice). Care sunt tot mai nerăbdătoare, și nu ca „lupi tineri”, ci hiene neînduplecate... În plus, Orlando chiar este pe val, Livache fiind pe partea cealaltă a pantei. Or, cine ar mai avea răbdare să aștepte după el? După tabieturile lui, când

spre puteri în adevăratul sens al cuvântului. Ba, își permite să acționeze deja din ce în ce mai vizibil ca persoană cu sprijin tot mai puțin disimulat. Că ăia i-au promis și o șefie de țară dacă vinde ce, cum și la ce preț spun ei, nu este nici asta o noutate... Au mai fost stârpituri politice în țară care și-au pus țara la mezat pentru promisiuni de „președenții”. De regiune, de enclavă, de ținut... Pe vremea când

conta, Livache dădea

Aceste accidente din istoria noastră

George
Alexander

Nu mi-l pot închipui, din păcate, pe Klaus decât zâmbind arogant, superior, prețios precum manelele care cuvântă despre dușmanii personali, găunos, ca orice lucru de nimic... Nu văd în PSD decât caracatița PCR, niște oameni complexați de propriile angoase... Este adevărat că

nozaurii mor.

Nu văd în UDMR decât un Dușman al Patriei. Chiar și toate celelalte partide maghiare înființate au o mai bună morală.

UDMR a devenit indezirabil pentru democrație. Primari maghiari, cetățeni ai României, atunci când arborăți numai steagurile Ungariei pe teritoriile pe care le controlați, aduceți-vă aminte de... cuvintele lui Napoleon!

Când un general aro-

existe și un personaj negativ...

Adevărul e că timpul lui a trecut! Nu mai „joacă” pentru marile funcții posibile, ci este pus să joace pentru ca alții să-și asigure ascensiunile. Și nu ar fi deloc surprinzător să-l vedem pe Liviu Dragnea, curând chiar!, răbufnind iliescian la adresa noului „cârlan” pesedist, Orlando Teodorovici, e drept, într-o asemănarea pesederistopatologică nedesăvârșită, căci Livache nu va face această remarcă de la înălțimea iliescismului, ci din frustrarea propriului blocaj în timp.

Se prea poate că Orlando să fii pornit la drum ca slugă îndoctrinată de indicațiile lui Dragnea. Să fii bătut la poarta marilor imperii din postura de mesager. Iar dacă a trădat, a făcut-o în spiritul lupilor tineri, deveniți tot mai șacali, nerăbdători să fie ei acolo unde alergau pentru alții. Mai ales că, față de acela pe care îl „reprezenta”, avea mai multe atuuri. Cel puțin din perspectiva priceperii financiare... Și poate un preț mai mic de vânzare. Mai puține pretenții, dar mai sta-

ăștia mai tineri nu au nevoie nici măcar de un fum de țigară ca să semneze o trădare... Cine să mai stea după Dragnea să îndeplinească la virgulă vânzările promise, trocarurile, să „livreze” sarcinile mezate, mai ales că, având o vârstă și o înclăștare în gândire dar și o acțiune întârziată birocratic, deciziile lui vin mult prea lent pentru așteptările veneticilor. Și de ce să nu fi fost înlocuit deja în „schemă”?!... Ăstălal, noul cârlan pesedist, se vede de departe că este mai expeditiv. Că s-a propus el, în vizitele pe la noua/vechia „poartă” pe rol de coloană de cauciuc la dispoziția străinilor, sau, mai degrabă, a fost ofertat, racolat sau poate chiar „tradus” din cauza cine știe căror apucături, obiceiuri și răvașe lăsate în urmă, nici nu mai contează!

Important este că, în vreme ce Liviu Dragnea a ajuns o marotă PR pentru ca țara să se uite și să scuipe după cea mai detestabilă figură politică, neo-cârlanul face și desface. Și este clar că are o anumită putere de decizie, dată nu de șeful PSD, ci din-

indicații. Dar neavând o stofă „aristocratică”, nu putea trece de un anumit nivel al impunerii. În fond, cel urcat pe divan cu picioarele-i pline de colbul parvenirii, tot un intrus de nivel mediu rămâne.

Orlando, acest neocârlan pesedist (curând „țarist”?!) nu dă indicații. El intră cu bocancii în stânga și în dreapta și doar anunță schimbările. În Sănătate, la Anaf, la Vămi, bănci, rate... Iar ceilalți nici măcar nu au curajul să-l privească în ochi. Cu frunțile plecate, lipite de podeaua tot mai teșită a iobăgismului de partid, doar execută. Fără să comenteze (de unde curaj, nu?...), fără să reclame încălecare instituțională făcută de un ministru care s-a urcat cu picioarele peste toți. Și căruia nu-i (mai) este teamă nici măcar de acela în fața căruia ceilalți, în servilismul și umilința lor, încă tremură...

PNL & com sunt, poate, mai răi decât guvernele-giuvaer, Dăncilă, Grindeanu, Tudose, etc., pentru că au făcut atât de rău României. Dar, oamenilor, de ce nu îndrăznesc psd-iștii să fie Români, să vadă și alte partide care vin și care nu poartă balastul Corupției și Imposturii?!

Nu văd în PNL decât un partid pe moarte. A-ți alinia toți soldații în spatele unui fizician de renume mondial înseamnă moarte curată! Unde mai pui că, într-o orbancială scăpată de sub control, ca orice infecție, PNL-iștii și-au executat cei mai buni oameni! Nu sunt un fan Antonescu, dar respect adversarii dificili...

Nu văd în USR/Minus decât o coaliție diabolică, perversă precum dl Cioloș care ne amenință cu închisoarea dacă punem întrebări... Această mașinărie de prostit oamenii poate funcționa, dând randament. Condiția este ca Oanei Bogdan să i se pună o mască, un căluș pe gură! Ea este cea care este cea mai sinceră, săraca, din toată adunătura aceasta renumită. Spune ceea ce gândește...

Nu văd în ALDE decât o scară pe care dl Tăriceanu s-a tot cocoțat. Deși a exersat maghiara, va cădea într-o imensă groapă care se numește Microsoft. Până la urmă, chiar și di-

gant, bătând un apropiu la statura lui Napoleon, a declamat în fața acestuia, „În definitiv, între noi nu este diferență decât un cap!”, Marele Napoleon l-a privit cu răbdare și i-a spus: „Pot face ORICÂND ca diferența aceasta să dispară!”

Nu vă jucați, dragi primari, cu focul, atunci!... Întindeți-vă nu după cum vă cere inima, ci după legile statului în care trăiți! Nu văd în PMP, din păcate, decât un matroz sărman care, sub influența băuturilor alcoolice, a căzut în cap. Cine pe cine îl apără?! Nu văd în partidul lui Ponta decât ce se naște din pisică șoareci mănâncă! Da, cu gloabe comuniste, infantilismul dlui Ponta va exacerba.

...Celelalte partide depind de dvs., români! Ele nu sunt plătite din bugetul de stat, totul se face pe bază de voluntariat, iar adevărul umbă adesea cu capul spart... Dacă vreți reformarea reală a țării, votați-le! Ce aveți de pierdut?! Refuz să cred că, din douăzeci și ceva de milioane, toți suntem corupți, nesimțiți, proști... În piepturile multora, încă bate o inimă de român...

Pentru România capitalistă de mâine

Grid
Modorcea

Vin noi alegeri europarlamentare. Vin noi alegeri generale și prezidențiale. E nevoie de oameni noi, de o nouă clasa politică, de o nouă revoluție pentru a stopa căderea în groapă a României, numită și „un Colos/Cioloș cu picioare de lut”. E nevoie de oameni curați și capabili care să iubească România și care să-i lumineze pe oameni, să voteze pentru o țară capitalistă.

Încotro, România de azi? Spre capitalism sau spre comunism? Nu se știe. E condusă de o clasă politică oarbă și neputincioasă, care nu e în stare să oprească nebunia galopantă care duce la instituirea unei realități cu legi de amnistiere, în favoarea ticăloșilor!

De la propunerea expuscarășului Adrian Năstase, care a cerut grațiere și apoi reabilitare, recuperarea danurilor pe care Legea i le-a făcut lui (!!!), România curge iremediabil spre haos. Ce s-a obținut? Compromiterea și chiar distrugeră statului de drept. Dovadă că puterea drac(g)omanica, în loc să se mândrească, lupta din răzputeri să blocheze numirea unui român ca procuror șef al UE!

Ce este România de azi? O țară fără nici un statut clar. Ea se află la președinția Europei, dar madam Vasilică nu e în stare să-și conducă propria familie. Sacrificiul pentru libertate nu a dus la libertate, ci la înscăunarea ticăloșilor pe toate fronturile.

Cum s-a putut ajunge la o asemenea performanță? O cauza majoră ar fi birocratizarea excesivă a țării. Ieri ne sufoca birocrăția comunistă. Dar azi s-a augmentat de zeci de ori această birocrăție, ajungându-se la birul de neimaginat al taxelor. Am și scris un roman, MAHALAUA, despre această realitate. De fapt, birocrăția este făcută că să fie plătiți slugoii care o formează. Această nu este muncă. Este jaf. Mii de funcționari, milioane, contribuie la jaful „legal” al țării.

Și am să va dau câteva exemple din domeniul pe care îl cunosc bine: cultura. Birocratizarea excesivă a unor instituții ca ICR, TVR, CNC, Ministerul Culturii, Ministerul pentru Românii de Pretutindeni, Ministerul Fondurilor Europene, precum și sateliții lor, au dus la falimentul acestor instituții. Dovadă că în

România cultura a atins limita de jos a prostiei. Sau așa cum spunea Solomon Marcus, „suntem o țară semianalfabeta cu internet”. Nici una dintre instituțiile amintite nu ajută să existe și să se exprime artistul liber, adevărat, neînregimentat. Dacă nu faci parte din mecanismul care se numește „politică de gașcă”, nu primești nici un sprijin. Mai nou am aflat că dacă nu ești pe lista de personalități a ICR, de pildă, nu ai nici o ușă deschisă. Poți să fii geniul genilor, ești ocolit, iar neica nimeni, care e membru PSD, e trimis peste mări și țări să repezinte România în lume. Altfel cum se explică faptul că o valoare este recunoscută de toată lumea, dar nu și de ICR sau TVR? Cine dă verdictul? D-na Turoiu et co., ei decid cine să fie pe lista de personalități? Desigur, lista este făcută pe linie de partid. Dar cine din partid cunoaște valorile? De aceea, cultura este în groapă, iar ICR este groparul șef.

Instituții precum cele numite mai sus nu există în America, nicăieri în țările capitaliste, poate cu excepția Franței, care este cea mai birocratică țară din lume și pe care România a imitat-o. Modelul francez este un model comunist, fiindcă Franța a vrut în ultimele decenii să fie comunistă, socialistă. Și mulți din America vor. Dar Trump a declarat răspicat că America nu va fi niciodată o țară socialistă. Dacă România se americanizează și vrea să fie o țară capitalistă, trebuie să aibă model America, nu Franța. De aceea, trebuie să se debirocratizeze urgent, să scape de balast. Cultura adevărată este o afacere privată, se face numai pe calea unei realități fără liste de pomeni, fără control de la stat. Functionarea de tip comunist din România nu mai există azi nicăieri în lume. Totul e fals la noi, prefabricat, aranjat pe baza de plicuri, de gașcă. Asta nu e cultură. Cultura este cheia identității unui popor.

Iată de ce nouă clasă politică, oamenii noi din viitor, trebuie să schimbe radical această situație ori să desființeze aceste instituții. Care sunt total politizate, sunt căpușe ale puterii. Așa cum sunt azi, nefuncționale, sunt total inutile. Ne-maivorbind de faptul că sunt dubluri ale consulatelor sau ambasadelor, care și așa fac figurație. Înainte de ICR, nu se făceau activități culturale în străinătate? Iar Ministerul Fondurilor Europene sau cel al românilor de pretutindeni, ministere superburocratice,

dublează activitatea guvernului. De ce e nevoie de atâtea ministere și instituții? Că să fie plătită clientela, că să existe cât mai multe „cimitire ale elefanților”.

De 30 de ani, milioane și milioane de lei date acestor profitori falimentari se duc pe apa sâmbetei. Adică în buzunarele unor funcționari corupți. Cu acești bani s-ar putea construi școli, spitale, drumuri, grădinițe, instituții caritabile pentru copiii supradotați, un învățământ modern, programe lucide și realiste, un fundament total nou, curat, pentru punțile cu românii din diaspora, cu puternica Românie care se prefigurează în afară.

De ani de zile luptă să fac punți cu țara mea și în cale apar mereu aceste instituții inutile, care pun frână oricărui proiect liber, prin simplu motiv că divizează cultura, după logaritm politic. Cum a ajutat țara mea un artist din Bangladesh sau de pe planeta Marte, așa m-a ajutat și pe mine. Am făcut fapte însemnate, precum cele 47 de filme și la toate am găsit sponsori, căci asta este condiția unui realizator în TVR, să găsească sponsori dacă vrea să facă filme, căci toți banii TVR se duc pe colaboratori, pe politrucii, și pe salariile uriașe ale angajaților (regula este că dacă directorul general are un salariu foarte mare, 70 000 lei și mai mult, salariile tuturor cresc automat, de aceea se tot fac greve ale foamei, nu pentru a produce ceva, pentru a scăpa de faliment, ci pentru a le mari salariile!). Iar pentru imaginea României în lume, am scris cărți speciale, pe care le-am publicat în ediții în limba engleză ca Brâncuși în America, Shakespeare și Eminescu, Fine Arts în America sau The American Film, fără nici un ajutor românesc. Așa ceva nu vor face niciodată instituțiile sus pomenite. La fel, nu am auzit să fie ajutat un talent care se formează, în schimb se dau bani, milioane, pe tot felul de festivaluri aberante. În România sunt mai multe festivaluri decât la New York. Acum sunt anunțat că Bucureștiul va fi capitala mondială a jazz-ului! Ce aberație! De un festival mondial de jazz are nevoie România!? Trebuie să fim primii în aberații! Cui folosește astfel de... performanțe!? Ucidem folclorul românesc, îl vindem sau îl manelizăm, și punem în loc jazz-ul! Pe toate le-am făcut, jazz ne mai trebuia! Să ne cântăm colindele în ritmuri de jazz! Să aducem și Times Square la București!

Că mâine îl vom vedea în piață parlamentului. Sunt diversiuni, care vor să mascheze situația reală, foarte amară, în care trăiesc românii.

Pentru oamenii din viitor am publicat volumul ARTIȘTI ROMÂNI LA NEW YORK, un document, din care pot afla cum împiedică ICR exprimarea valorilor, fapt pe care i l-am comunicat și președintei ICR, d-na Liliana Turoiu, dar nu mi-a răspuns nici după 50 de zile. Dacă ar avea o conștiință de artist adevărat, doamna respectivă ar trebui să ceară desființarea ICR-ului. Ea, dacă știe cum funcționează cultura occidentală, nu se poate să nu-și dea seama cât de inutilă este instituția pe care o conduce. Pentru privilegiile pe care le are, față de talentele abandonate din România, să nu aibă pretenții să fie respectată ca artist. Gestul ei de a cere desființarea unei instituții pline de amarțaloii, ar elibera-o, ar face o reparație morală față de valorile din exil.

Să nu existe oameni în stare să recunoască paguba pe care o aduc aceste instituții falimentare? Poate există, dar trebuie să aflăm și noi. Așa cum am aflat cât câștigă un fost poet, care de peste zece ani taie frunză la câini la TVR sau freacă la propriu ridichea, ceapa sau morcovul, și primește 15 000 euro pe luna, iar un așa-zis „analist politic”, slinos și sâsâit, ia 10 000 euro pe luna pe vorbăreală! În România bătaia se dă pe salarii, pe cine ia mai mult, nu pe muncă sau creație. Mor poeții de foame în timp ce analistul sâsâit a golit Antena 3 de peste 500 000 de euro pe vorbăreală, iar acum și-a mutat cuibul, a dat iama pe TVR!

Oamenii noi ar trebui să taie craca unor astfel de păsărele uteciste, care doar fură, nu produc nimic! E bine să existe o renaștere a spiritului românesc, care să producă depolitizarea culturii române și să stopeze bătaia de joc față de români. Altfel milioane de lei se vor duce pe apa sâmbetei.

Timp de 20 de ani, societatea CROM din Germania nu a reușit să facă nimic împreună cu ICR Munchen, s-a descurcat singură, organizând zeci de evenimente culturale. Cu instituții politizate nu se poate face nimic trainic, nimic adevărat.

E timpul că oamenii noi să înțeleagă faptul elementar că dacă România se capitalizează, dacă vrea să fie o țară capitalistă, astfel de Instituții falimentare, ca TVR,

CNC, ICR, sunt de prisos, trebuie desființate. În capitalism, artiștii se descurcă pe alte căi, prin forme libere și adevărate, funcționând după mecanismul cererii și al ofertei. Instituții culturale de stat nu există, decât cele protocolare. Nu se poate ca milioane și milioane de lei să se ducă numai pe salariile unor funcționari fără căpătai, ce seamănă cu Rică Venturiano, care au greșit adresa. Evenimentele ICR din străinătate trebuie să se facă nu pentru români, ci pentru străini, să afle ei ce valori are România. Funcționarii ICR trebuie să slujească cultura română, nu cultura română să-i slujească pe ei. Ei nu produc nimic, doar profită de ce au produs alții și consumă. Jos cu profitorii! La debaraua istoriei cu astfel de instituții! Să se termine odată cu listele negre și cu lista cu pomeni!

Oamenii noi trebuie să știe că se conturează o Românie puternică în diaspora, se creează o prăpastie cu România de acasă, iar puterea de azi nu face nimic pentru a uni românii de pretutindeni. ICR, TVR et co. sunt co-părtași la politica de gașcă de la București, care trage în jos România și îi distruge imaginea, devine o țară tot mai desfigurată, își pierde identitatea.

Oameni noi, aveți pe umeri o mare sarcină, fiindcă numai cultura este aceea care păstrează identitatea, ea nu ține de granițe, natura ei este o identitate spirituală. Și unde există un creator român adevărat, acolo e și România. Nu ne putem cunoaște decât prin fapte. Pe politrucii de azi, faptele negative sau lipsa de fapte îi condamnă.

Cauzele plecării în masă a românilor le-am tot scris în articolele și cărțile mele. Ele sunt deja documente. Va rog să citiți mai ales ultimele mele articole pe această temă, Brâncuși sau Dreptul de a fi român și Români, recuperați-va țara!, scrise după experiența germană.

Am scris toate acestea întrucât eu nu am de împărțit nimic cu d-na Turoiu et co., nici nu-i cunosc, dar am făcut publice aceste gânduri întrucât consider că problemele pe care le invoc aici, nu mă privesc numai pe mine, sunt de interes general, sunt o bază de lucru pentru oamenii noi din viitor.

De ce face președintele Iohannis?

George
Funar

Președintele României, Klaus Werner Iohannis a amuțit în fața uriașului pericol maghiar la adresa Poporului Român, a Limbii Române și a integrității teritoriale a României! Niciodată, în ultimii 100 de ani, pericolul unguresc nu a fost mai mare ca și în anul 2019 când Ungaria și poporul maghiar acționează diabolic, pe plan intern și internațional, pentru dezmembrarea României, obținerea autonomiei teritoriale a Ardealului și alipirea acestuia la Ungaria.

Președintele își amintește jurământul pe care l-a depus în Parlament la investirea sa în funcție și a aflat din cărțile de istorie și de la Serviciile Secrete din România, cel puțin, următoarele:

– În timpul revoluției maghiare de la 1848-1849, unul dintre principalele obiective din Proclamația de la Pesta l-a constituit alipirea Ardealului la Ungaria. Trupele maghiare, sprijinite de preoții și etnicii maghiari, au săvârșit un Holocaust împotriva românilor din Ardeal în timpul căruia au ucis peste 40.000 de români și au incendiat circa 300 de sate românești cu tot cu biserici. Nici până astăzi, Ungaria și minoritatea etnică maghiară din România nu au cerut scuze publice Poporului Român pentru atrocitățile săvârșite și nu au plătit despăgubiri pentru Holocaustul împotriva românilor.

– Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 de la Alba Iulia nu a fost recunoscută nici după 100 de ani de către Ungaria și minoritatea etnică maghiară din România. Ungaria și minoritatea maghiară din țara noastră consideră că Ziua Națională a României este zi de doliu pentru maghiarii de pretutindeni. Dintre toate minoritățile etnice din România, numai minoritatea maghiară nu a fost și nu este loială Poporului Român și țării noastre care o găzduiește și o tolerează.

– În primăvara anului 1919, trupele Ungariei Sovietice și ale Rusiei Sovietice au pornit un război împotriva României Mari și pentru cucerirea Ardealului. Armata Română a câștigat rapid războiul, a cucerit Budapesta la 4 august 1919 și a pus Drapelul României și o pereche de opinci pe

clădirea Parlamentului Ungariei.

– În anul 1939 a apărut la Budapesta cartea „Fără milă” scrisă de Ducso Csaba, unde se precizează că: „Nația ungară este cea mai splendidă realizare a rasei dominante mongole, care nu cunoaște decât victoria.” În capitolul „Mărturisirea leventului” autorul a scris următoarele: „Eu nu aștept să vină răzbunarea. Nu aștept! Voi suprima pe fiecare valah cemi iese în cale! Pe fiecare îl voi suprima! Nu va fi îndurare. Voi aprinde satele noaptea – satele valahe! Voi trage în sabie toată populația, voi otrăvi toate fântânile și voi ucide până și copiii în leagăn, în genere, voi distruge acest neam! Nu va fi pentru nimeni nicio milă! Nici pentru copiii din leagăn, nici pentru mama care va naște un copil... voi suprima pe fiecare valah și atunci nu va mai fi în Ardeal decât o singură naționalitate, cea maghiară, națiunea, sângele meu! Voi face inofensivi pe viitori Horea și Cloșca. Nu va fi milă!”.

– Programul de maghiarizare, de exterminare și de alungare a populației românești din multe localități și județe din Ardeal a fost în aplicare de către Ungaria după Diktatul de la Viena, din 30 august 1940 până în 25 octombrie 1944 și, apoi, după lovitură de stat din decembrie 1989 reușită și cu contribuția Budapestei.

– În perioada 1919-2019, Ungaria a avut ca obiectiv principal în politica sa de stat, atât pe plan intern cât și pe plan internațional, anexarea Ardealului. Pentru a lua Ardealul, Budapesta a coordonat, a colaborat și a finanțat bisericile maghiare, numeroasele organizații etnice maghiare și partidele politice etnice maghiare din România. S-a remarcat, în această lungă perioadă de timp, Episcopul romano-catolic maghiar Márton Áron, unul dintre călăii împotriva românilor din Ardeal, un dușman neîmpăcat al Poporului Român, al Limbii Române, a integrității teritoriale a României și a tot ce este românesc. Acest Diavol în sutană a coordonat acțiunile de incendiere și dărâmare a multor biserici ortodoxe și a declarat că: „Nimic nu va putea împiedica Ungaria să ia tot Ardealul.” El a sădit ura maghiarilor împotriva Poporului Român și a

României! Pe această Satană în sutană vrea Ungaria și Papa Francisc să-l beatifice, să-l facă sfânt în ziua de 1 iunie 2019 la Șumuleu-Ciuc, în România.

– În perioada post-decembristă, Ungaria în colaborare cu bisericile maghiare și U.D.M.R. a obținut, mai ales, prin fapte ilegale de natură penală, pe calea retrocedărilor în natură, peste 50 la sută din imobilele din Ardeal! Pentru o parte din ele, Statul Român plătește chirii și subvenții anuale la hoții de clădiri, terenuri agricole și păduri, în sumă de peste 500 milioane euro. Din această sumă uriașă, Ungaria finanțează toate bisericile și organizațiile maghiare care acționează împotriva Poporului Român și pentru anexarea Ardealului.

– În ultimii ani, Ungaria a acordat cetățenia acestei țări la peste 4,2 milioane de cetățeni români, din care 1,2 milioane sunt etnici maghiari. Ca urmare, Ungaria pretinde că majoritatea populației din Ardeal este de etnie maghiară, respectiv peste 4,2 milioane au cetățenia maghiară.

– Ungaria a făcut o politică de stat din cumpărarea de terenuri agricole și păduri în Ardeal! Băncile din Ungaria acordă credite cu dobândă suportată de Guvernul de la Budapesta, la persoanele juridice maghiare și la cetățenii maghiari pentru ca aceștia să cumpere terenuri din Ardeal, din Sfântul Pământ Românesc, din Grădina Maicii Domnului.

– Ungaria, cu știința U.D.M.R. și cu sprijinul bisericilor maghiare a introdus în Ardeal arme și muniție, a înființat multe depozite, inclusiv de explozibil, a pregătit multe unități paramilitare și are un program secret pentru declanșarea unui război civil, în acest an sau cel târziu în anul 2020, la centenarul Tratatului de la Trianon, din 4 iunie 1920.

– În ultimii 30 de ani, Ungaria împreună cu U.D.M.R. și bisericile maghiare, beneficiind de îngăduința, toleranța și complicitatea autorităților centrale și locale ale Statului Român, cu încălcarea Constituției României, a organizat de 15 martie numeroase manifestări cu caracter antiromânesc și revizionist, pentru obținerea autonomiei teritoriale a Ardealului! În fiecare an au venit și au zburdat prin Ardeal toți Președinții și Pre-

mierii Ungariei, membrii Guvernului de la Budapesta, lideri de partide politice care i-au îndoctinat pe etnicii maghiari în legătură cu obținerea autonomiei teritoriale..

– Ungaria a încălcat sistematic Tratatul de bună vecinătate și prietenie cu România, semnat în anul 1996. Niciodată Guvernele României nu au acționat pentru denunțarea acestui Tratat.

– Pentru ziua de 1 iunie 2019, Ungaria împreună cu Papa Francisc și cu sprijinul U.D.M.R. și al bisericilor maghiare au pregătit ca la Șumuleu-Ciuc să fie citită și aprobată, în prezența Suveranului Pontif, o Declarație de autonomie teritorială a Ardealului și alipirea acestuia la Ungaria! În caz că se impune, va fi declanșat un război civil în Ardeal cu scopul de a obține un diktat de la Bruxelles împotriva României și pentru instaurarea unui regim de co-suveranitate.

Toți Președinții României post-decembriste au tăcut până acum în legătură cu toate acțiunile Ungariei și revizionismului maghiar îndreptat împotriva Poporului Român și a țării noastre, din ultimii 170 de ani.

A venit timpul ca Președintele Iohannis să rupă tăcerea și, pas cu pas, să întreprindă următoarele:

– Să convoace, de urgență, Consiliul Suprem de Apărare a Țării (C.S.A.T.) și să stabilească acțiunile pentru înlăturarea pericolului maghiar. Între acestea se situează și repatrierea unităților militare aflate în străinătate în diverse teatre de operațiuni și dislocarea lor în Ardeal. Se știe că, Ungaria și-a retras toate unitățile militare din străinătate și le-a pregătit pentru o intervenție în Ardeal.

– Să prezideze o ședință de Guvern în care să se dezbată problema de interes național vizând autonomia teritorială a Ardealului și anexarea Ungariei.

– Să solicite Guvernului să adopte o Ordonanță de urgență privind sancționarea cu închisoare de la 7 la 10 ani a cetățenilor care încălcă prevederile Constituției României.

– Să adreseze, conform articolului 88 din Constituție, un mesaj Parlamentului cu privire la acțiunile Budapestei pentru

dezmembrarea României și anexarea Ardealului la Ungaria.

– Să retragă invitația adresată Papei Francisc I de a vizita România, în perioada 31 mai – 2 iunie a.c. Vizita Suveranului Pontif poate fi amânată după anul 2020, așa cum a procedat și Ungaria care a decis amânarea vizitei Papei Francisc care a fost programată pentru anul 2016.

– Să invite partidele politice parlamentare la consultări, la Palatul Cotroceni, pe tema pericolului maghiar și a anexării Ardealului la Ungaria.

– Să solicite Sinodului Bisericii Ortodoxe Române și conducerii Bisericii Greco-Catolice din România să-i comunice care este hotărârea acestora în legătură cu beatificarea Episcopului Márton Áron la Șumuleu-Ciuc în ziua de 1 iunie a.c., cu ocazia unei vizite de stat în țara noastră a Papei Francisc. Se știe că, Papa Francisc nu va participa la pelerinajul ecumenic al catolicilor din sâmbăta dinaintea Rusaliilor, în data de 8 iunie a.c.

– Să solicite alianței P.S.D.-A.L.D.E. să elimine Uniunea Democrată Maghiară din România (U.D.M.R.) din Guvernul României și pe reprezentanții maghiari (cetățeni ai Ungariei) din toate instituțiile centrale ale Statului Român.

– Să se adreseze Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și să solicite scoaterea în afara legii a U.D.M.R.

– Să informeze, în scris, toate organele de conducere ale Uniunii Europene și ale N.A.T.O. în legătură cu acțiunile Ungariei vizând dezmembrarea teritorială a României și anexarea Ardealului la Ungaria.

Și bostanii au „colțuri”, nu?!... Da, dar nu guvernează...

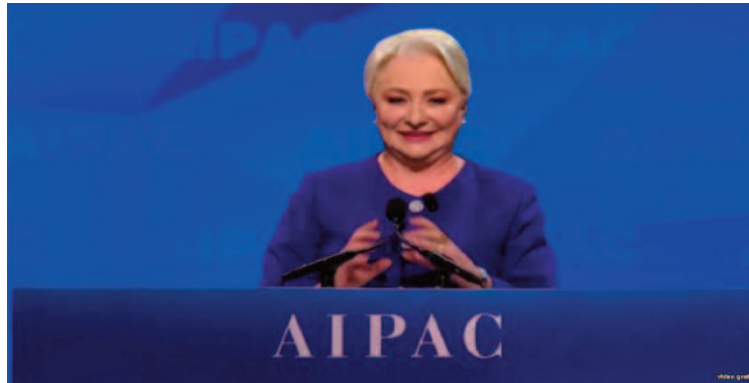
Cezar Adonis
Mihalache

Și totuși, ceva-ceva pare a mișca prin tărtăcuța doamnei! Ori „a mișcat” și, gata, și-a dat sfârșitul, ferice! Sigur, e greu de spus dacă protosemnele neuronale ale duduului, că firimiturile ei nu au cum să fie gânduri (e cale lungă și să vrei să te faci că vezi ceea ce nu „răsare”), ar fi fost poate mai „legate” și mai cu sens dacă le-ar fi ținut sub o kippă (dar, asta e tradiția: și la „aleși”, doamnele tot cu baticul, nu cu numita „cipilică!”), dar ceva a ieșit.

Există și mișcă! E drept, cât neuronii unei femele de australopithecus robustus! Și poate că măcar câteva milioane de ani de acum înainte (de evoluție!) nu ar trebui să ne facem griji că va slobozi și gânduri! Din păcate, nu ar avea nevoie nici măcar de un cincinal pentru a ne rade ca nație de pe fața pământului cu vorbele ei de mental contra-naturii, cuvinte regurgitate îngălat din gâtul ei de găleată, dar nutrim speranța că toți ceilalți vor fi ceva mai deștepți ca ea (nici nu ar fi prea greu, nu?!).

Riposta duduului ne arată însă că, da!, „există și mișcă”. Un paradox pentru milenii de evoluție și întrebări filosofice, realitatea

fiind că nu tot ceea ce există trebuie să și fremete de gânduri. Dar mici sclipiri atavice există! Duduia le are împrăștiate pe acolo și par destul de numărate... Așa că, încă două trei răbufniri din astea și am scăpat și de

alea. Și o să avem o statuie vie, nu și „vivantă”, pe care să o aplaudăm tovărășește.

Veorica (nu „a noastră”, că aia era mută și îi stătea și bine, vorba aceea, unde s-au mai văzut paviani, fie ei și de circ, vorbitori?!...) a glăsuț. Că s-a crezut o clipă aleasă între (nu de către) „aleșii” de la conferința evreiasco-evreiască (!) ori, pur și simplu, a răbufnit, că nu putea și ea să fie „originară” cumva, nu mai contează.

Rezultatul a fost sinistru... Iar dacă regele Iordaniei era cumva prin zonă, precis îl și ardea cu fărâșul și coada de mătură puse (pentru un timp, doamnă, doar pentru un timp!) în debaraua cu priceperile ei.

Și a glăsuț! Ca o

țată supărată pe sat... Cam așa au sunat reproșurile ei. Așa cum se ceartă babele la cimitir, peste gard. Se înjură, se blestemă și apoi... „Lasă-l dragă pe ăla acolo, că nu pleacă nicăieri (asta nu înseamnă că

ăstălal, ăl viu, o sa mai vină!), și să ne vedem noi de treburile noastre!”. Aidoma, și la tătica asta „simplă” (dar nu în sensul frumuseții și curățeniei omului de rând), totul se reduce la un cadru dintr-o lume restrânsă oricum la un colț de bârfe. Cu un vocabular sub medie, și ăla stălcit, rătăcirea asta subpaviană (mai aproape de meduze, dar ălea au supraviețuit atâta vreme fără mental, deci, s-ar putea, totuși, să avem o problemă...), cetățeanca asta ne reprezintă.

Dar de ce ne văităm atât?!... În fond, toate războaiele lumii au pornit de la femei. Că, tragic pentru noi, în toate „celelalte” situații a fost vorba de dame

istețe, alese, distinse, iar noi riscăm să ne trezim băgați sub preș din cauza uneia tot mai îndoielnic a fi capabilă măcar să tragă de un tomberon pe stradă, este strict vina noastră.

Istoria se repetă dară grosolan de nedrept... Dar nu este vina ei. Ea doar profită pentru a-și răsări lăstarii din germenii sădiți în locul rațiunii. Iar coana Dăncilă nu și-a spus ultimul cuvânt. Evident, nici nu o să îl spună ea, din (ne)mintea ei. Dar îl vor rosti alții prin și pentru ea. Că o să scoată duduia și o carte, nici nu ne-ar mai mira! Are cine să-i „împletească” foile. Și nu, nu va fi din domeniul petrochimic al predecesoarei răposate dintr-o intoxicație cu plumb, deși facultatea de partid petrochimic de la Ploiești ar cam corespunde, ci poate un volum de expertiză al „noilor” relații (non)diplomatice al „țățiștilor” dâmbovițeni cu lumea arabă. Să ne arate ea cum se face politica peste gard. Și poate o va recompensa și vreun for academic cu un titlu pe măsură.

Nu vedem dară dezastrul ce se conturează de sub avalanșa nonvalorilor... Nu o auzim cu mintea (ci doar cu urechile amuzamentului facil, doar e moca!) pe îngălată... Și nu doar că mulți se fac că nu o aud, dar

și mai sar și în apărare. În protejarea monumentului de analfabetism pe care l-a pus în Piața Victoriei (victoria lor asupra noastră).

Nu îi vedem nici pe serbezii membri ai cabinetului Dăncilă ce se aseamănă izbitor cu „intelligenții” cenușii ai unui fost cabinet (tot) de partid. Nici dacă îi plasăm în sincron, nici de punem gâlmele bolborosite de doamna de la fărâș lângă vorbăria arogantă, dar chinuită în exprimare de spui că s-a împiedicat în numărarea biletelor la cinema, a ministrului de finanțe, nu „vedem”. Ori poate chiar suntem mai chiori în percepția dezastrului decât copiii noștri. Cei ce nu au trăit acele vremuri, și nu ar avea de unde să știe a distinge, „în avanspremieră” unei istorii reluate, pânza de fariseism, incompetență, pupincurism, „dăscăletism” și „bobism” al membrilor tot mai slugarnici, și care totuși sesizează și ripostează. Dar nu-i lăsăm noi să-și ducă rostul până la capăt, ba, parcă preferăm să-i lăsăm alungați din țară de larvele guvernării, să le fie incompetențelor traiul în huzur, poate și dintr-o invidie născută din neputința și prostia noastră de a nu fi ținut în lumină clipa astrală a unui sacrificiu..

Iohannis, adept al teoriei moldovenismului?

Ionuț
Tene

Se pare că nu numai la conducerea Republicii Moldova și a serviciilor secrete moldovene infestate de KGB, teoria moldovenismului are succes, dar și, din păcate, în conducerea statului român? Absolut toate sondajele de opinie din România arată că românii doresc unirea cu Republica Moldova, doar șeful statului român declară public că suntem „două popoare”. Sigur că o parte a conducerii din Germania nu dorește unirea Republicii Moldova cu România, pentru că o mare putere are nevoie de un stat docil la gurile Dunării, nu de o un actor regional, care să-i încurce socotelile de jupân al Europei unite. Sigur că nici nomenclatura coruptă de la Chișinău nu vrea unirea, pentru a nu-și pierde privilegiile de putere: președinție, parlament, ambasade, guvern, etc., fiind mai comod să se arunce vina pentru lipsa unirii, bineînțeles, pe...ruși. Că cei corupți de la Chișinău nu vor unirea este clar, dar este grav când președintele României devine indirect vocea teoriei moldovenismului, prin considerarea moldovenilor ca alt

popor, lucru ce surâde conducerii Berlinului, care visează la despărțirea României după model iugoslav?

Președintele Klaus Werner Iohannis a făcut o gafă imponderabilă în cadrul dezbaterii „Președinte sau cetățean/om politic și societate civilă” când a fost întrebat de ce în Anul Centenar nu a fost organizat un referendum cu privire la Unirea României cu R. Moldova. Sec, fără să stea prea mult pe gânduri, șeful statului a răspuns: „atunci când ambele popoare vor hotărî că vor acest lucru, atunci se va întâmpla”. Întrebarea suna așa: „E vorba de Unirea cu R. Moldova. De ce nu s-a făcut în Anul Centenar și de ce nu s-a încercat nimic? Doar numărul doi a vorbit ceva, însă foarte neclar, și nimeni nu a încercat să facă ceva, un referendum. Parlamentul, sunt convins, nu va vota niciodată această Unire și de asta vă întreb pe dumneavoastră de ce și când va fi posibil să facem acest referendum, să ne unim cu Moldova?” Răspunsul lui Klaus Iohannis: „Atunci când ambele popoare vor hotărî că vor acest lucru, atunci se va întâmpla”. Anul trecut, pe 28 martie, Iohannis justifica absența sa de la ședința comună din Parlament, pentru marcarea a 100

de ani de la unirea Basarabiei cu România, prin faptul că discursurile bombastice în stil „populist-electoralist” nu ajută nici Republica Moldova, nici România. Iohannis, invitat în An Centenar la ședința solemnă din Parlament, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, nu s-a prezentat.

Propaganda sovietică a introdus în anii 1960 teoria moldovenismului că există două popoare și două limbi: românii și moldovenii. Teoria moldovenismului a fost îmbrățișată de către unii politicieni și istorici din Germania cu entuziasm, deși germanii din DDR nu au fost alt popor când s-au unit în 1991 cu vest-germanii.

Teoria moldovenismului are origini în istoria Kominternului. În decembrie 1931, are Congresul al V-lea al P.C.R., la Moscova. La acea dată, partidul număra 1500 de membri. În hotărârile Congresului sunt menționate vechile teze sau introduse unele noi, îndreptate împotriva intereselor naționale. Privind problema națională a României și sarcinile P.C.R., congresul adoptă o rezoluție de 7 puncte. Astfel, România era prezentată ca fiind un stat multinațional, care subjugă națiunile, acuzată

de exploatare colonială a provinciilor și de pregătirea unui război împotriva Uniunii Sovietice. Spre exemplu, punctul 5 stipula: „Imperialismul român, încercând să zdrobească mișcarea revoluționară printr-o sălbatică teroare albă, se silește în același timp să-și întărească baza sa în regiunile ocupate, ducând o politică activă de colonizare și românizare. [...] În Basarabia, imperialismul român se silește să-și întărească poziția sa prin românizarea intensivă a moldovenilor, care au fost declarați drept „români”. Masele largi ale țărănimii moldovenești și ale micii burghezii orășenești sunt tot așa asuprite ca și populația rusă, ucraineană și evreiască. Burghezia română singură n-are cătuși de puțină încredere în acești „români” declarați de dânsa[...] (Documente din Istoria Partidului Comunist din România, vol. III, 1929–1933, Editura de Stat pentru Literatură Politică, București, 1956)”.

Aceste pseudo-teorii istoriografice au fost continuate în anii 1960 de celebrul istoric slavofil de la Chișinău Artiom Markovici Lazarev. Acesta a fost un istoric și om politic moldovean, organizator al

învățămintului și culturii din RSS Moldovenească, membru titular al Academiei de Științe a Moldovei. A fost unul din principalii promotori ai teoriei sovietice despre existența unei națiuni moldovenești diferită de cea românească. Artiom Lazarev a fost autor a peste 150 de lucrări în domeniul istoriei, care au contribuit și la orientarea literaturii și artei moldovenești în spiritul partinității comuniste și a slavonizării. Lazarev a fost un adept fervent al scrisului chirilic. Sub conducerea și redacția lui Lazarev a apărut culegerea „Cultura Moldovei în anii Puterii Sovietice” (partea I, 1975, partea II, 1976). În anii 80 Nicolae Ceaușescu a cerut ca această teorie să fie combătută de către istoricii români. Interesant că Klaus Iohannis în democrație sugerează că susține teoria moldovenismului, iar un dictator comunist ca Ceaușescu o refuza. „Ciudate sunt căile istoriei” ca să-l parafrez pe alt german: Martin Luther. Adevărul istoric este însă unul: românii de pe ambele maluri ale Dunării sunt același popor, vorbesc aceeași limbă, îl iubesc pe Eminescu și se închină la același Dumnezeu.